

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Гж 11/06
02.02.2006. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Слађане Накић-Момировић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужилаца Д. Н. и М. С., које заступа П. С., адвокат, против туженог Р. О., кога заступа Д., адвокат, ради утврђења, одлучујући о жалби пуномоћника туженог, адвоката Д., изјављеној против решења Окружног суда у Ваљеву Гж.1579/05 од 15.12.2005. године, у седници одржаној дана 02.02.2006. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба пуномоћника туженог, адвоката Д. и ПОТВРЂУЈЕ решење Окружног суда у Ваљеву Гж.1579/05 од 15.12.2005. године у ставу другом изреке.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Окружног суда у Ваљеву Гж.1579/05 од 15.12.2005. године у ставу првом је укинута пресуда Општинског суда у Ваљеву П.1082/02 од 15.06.2005. године и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење. Ставом другим исте одлуке кажњен је пуномоћник туженог адвокат Д. новчаном казном у износу од 20.000,00 динара због вређања суда у жалби, изјављеној против побијане пресуде. Истом одлуком је прописано да ће се изречена казна ако не буде могла бити наплаћена ни принудним путем, односно њен преостали део који није плаћен, заменити затвором чије трајање одмерава суд, сразмерно висини изречене казне, али не дуже од десет дана.

Против одлуке о кажњавању, садржане у ставу другом изреке наведеног решења благовремено је изјавио жалбу пуномоћник туженог, адвокат Д. због битних повреда одредаба парничног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану одлуку у смислу чл.372. у вези чл.388. Закона о парничном поступку ("Сл.гласник РС" бр.125/04) и налази да жалба није основана.

У поступку није учињена битна повреда поступка из чл.361. став 2. тач.1., 2., 5., 7. и 9. ЗПП, на које Врховни суд пази по службеној дужности.

Из списка произилази да је пуномоћник туженог, адвокат Д. у жалби поднетој 13.09.2005. године против првостепене пресуде вређао поступајућег судију Општинског суда.

Одредбом чл.104. став 1. ЗПП је прописано да ће парнични суд новчаном казном до 30.000,00 динара казнити лице које у поднеску вређа суд, странку или другог учесника у поступку. Чланом 313. став 1. ЗПП је регулисано да суд ван рочишта за главну расправу поред других овлашћења доноси и решења за обезбеђење процесне дисциплине и о кажњавању. Чланом 371. истог закона је прописано да се уколико у чл.369. и 370. овог Закона није шта друго одређено, одредбе о главној расправи пред првостепеним судом (чл.295.-321.), као и одредбе чл.322.-333., чл.343.-345. и чл.394. овог Закона, сходно примењују и на расправу и поступак пред другостепеним судом.

Са изложеног, одлучујући о жалби на првостепену пресуду, Окружни суд у Ваљеву је на основу цитираних прописа имао овлашћење и правилно је побијаном одлуком санкционисао увреде изнете жалбом. Висина одређене новчане казне је правилно одмерена према свим околностима конкретног случаја.

Наводи жалбе да није постојала намера вређања суда и да се ради о фигуративном изражавању пуномоћника, нису основани. Из садржине спорног правног лека произилази да је адвокат навео изразе, који објективно представљају увредљиво и омаловажавајуће изражавање о судији. Жалбени наводи о блиској и емотивној вези пуномоћника са туженим, кога доживљава као брата, јер су заједно одрасли, не искључују одговорност адвоката за незаконито понашање пред судом и нису од значаја за смањење висине изречене новчане казне, јер је пуномоћник туженога адвокат, који је и према чл.15. став 2. Закона о адвокатури дужан да клијенту, независно од личног односа са њим, савесно пружа правну помоћ у складу са законом, статутом и кодексом професионалне етике адвоката.

На основу одредби чл.387. став 1. тач.2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци решења.

Председник већа-судија

Снежана Андрејевић, с.р.

за тачност отправка
Управитељ писарнице
Мирјана Војводић
вг